

Ponechme "Kociance" její výjimečnost, zní z úst Pavla Hůly...

dokončení ze strany 5

Jistě sledujete mladší českou houslovou generaci, dejme tomu od osmnácti, dvaceti let nahoru. Kdo z ní má podle Vás před sebou opravdu slibnou uměleckou kariéru?

Máme teď docela dobré období, skvělé houslisty typu Špačka, Mráčka. Teď se stále více zviditelňuje i Milan Al Ashab, laureát KHS 2006.

Soutěž nesoucí jméno ústeckého houslového virtuosa se pomalu, ale jistě blíží k šedesátce. Drží si podle Vás kvalitu, má ve světě zvuk a doma zázemí?

Soutěž má opravdu ve světě svůj zvuk, nakonec o tom svědčí počet cizích států, který se neustále zvyšuje. Samozřejmě z toho vyplývá určitá nevýhoda – velká konkurence pro naše mladé houslisty.

Někde jsem zaslechl, že KHS je vnímána jako příliš náročná soutěž, přísná v hodnocení. Někteří mladí houslisté si na ni třeba netroufají. Není to spíše ke škodě než užítku?

Již mnohokrát jsem zdůraznil, že KHS je výjimečná soutěž. Zúčastnit se jí mohou jen ti nejlepší houslisté ve věku do šestnácti let. Nakonec ale stejně tak existují velké soutěže, kde věkový limit je třicet let. Takových soutěží je spousta, ale mezi nimi je soutěž v Bruselu či Moskvě, kam mohou přijít jen ty největší hvězdy. Takže ponechme „Kociance“ její výjimečnost.

Jen tak mimochodem, co vlastně v houslovém světě znamená Jaroslav Kocian? Pro Ústecké jistě mnoho, ale není jeho jméno v širším kontextu jen jedním z mnoha?

Jaroslav Kocian měl smůlu, že jeho umění není prakticky znamenáno na zvukových nosičích. Sám ukončil kariéru velmi brzy a věnoval se poté jen pedagogice. Rád ale vyprávím historii, kdy se členové Kocianova kvarteta setkali v Anglii s Ruggiero Riccim a ten sám vyprávěl o tom, jak byl Kocian skvělým houslistou.

Jan Pokorný

Z redakce

Milí hudební přátelé! Držíte v ruce první číslo Zpravodaje letošní Kocianovy houslové soutěže. Už na první pohled vypadá zcela jinak, než tomu bylo v posledních letech. Důvod je prostý: zavedený a sehraný redakční tým tvořený studenty ústecké Střední školy uměleckoprůmyslové totiž „odrostl“ a navíc jeho šéf, učitel „umprumky“ Jan Pokorný, shodou okolností můj syn, má letos doslova nad hlavu starostí s maturitami... Ví, že tištěný Zpravodaj KHS patří k soutěži téměř neodmyslitelně a mj. si ho mnozí účastníci s sebou odvázejí domů jako cenný a milý suvenýr. A tak jsem se po diskuzi v organizačním výboru soutěže rozhodl k tomu, že za syna zaskočím a pokusím se za pomoci studentek místního gymnázia vytvořit alespoň jedno, dvě čísla. Už třeba jen proto, aby ti, kdo přijíždějí do Ústí opakovaně a Zpravodaje KHS si pravidelně odvázejí, měli svou „sbírku“ kompletní.

V tomto čísle samozřejmě nemohou chybět léty prověřené autoři. Úvodník napsal opět Mirek Němec, šéf klavírního oddělení ZUŠ J. Kociana. Nikdo jiný snad ani úvodníky Zpravodaje KHS psát nemůže. Mirek je nestorem redakce, ať už ji tvořili jedni nebo druzí. O soutěži ví snad všechno a má k ní opravdu srdeční vztah. Rozhovory zpracoval můj již zmíněný syn Jan. Díky za ně! V grafice studentského časopisu Gymnázia Ústí nad Orlicí Zpravodaj upravila Markéta Popelářová. S dalším číslem pak vypomohou ještě gymnazistky Kristýna Klazarová, Lucie Kroupová a Lizaveta Paulavets. Fotografie poskytují Lukáš Prokeš, tisk zajišťuje ústecká „umprumka“.

Náš „tým“ je hodně improvizovaný a v podstatě má jen překlenout mezidobí, než se své práce ujme opět nová redakce „umprumky“. Takže to tak, prosím, milí čtenáři i berte. Také já Vám přeji hezké a úspěšné dny na „Kociance“...

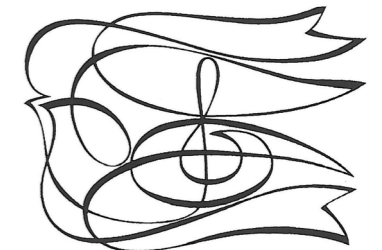
Karel Pokorný

V tomto čísle Zpravodaje KHS jsou použity fotografie Lukáše Prokeše, Václava Konička a Martina Synka.

57. ROČNÍK

KOCIANOVY HOUSLOVÉ SOUTĚŽE

X. ROČNÍK FESTIVALU KOCIANOVO ÚSTÍ

Vítáme Vás na KHS!

Letos už po padesáté sedmé! Tradice Kocianovy houslové soutěže je neuvěřitelná. Těžko někdo spočítá, kolik houslistů, pedagogů, klavírních korepetitorů, VIP hostů a diváků navštívilo za léta konání KHS Ústí nad Orlicí. Připočítáme-li k soutěži i doprovodné koncerty a posledních deset let i hudební festival Kocianovo Ústí, nemůže nikdo zapochybovat o obří stopě, kterou KHS nejen v Ústí nad Orlicí zanechala a zanechává dál. Jsou to stovky, snad tisíce houslistů a desetitisíce diváků, kteří tu prošli, ať již jako aktivní účastníci nebo aktivní konzumenti, posluchači. Další lidé se o soutěži dozvídají z novin, rádií, z televize.

Připomenutí Mistra Jaroslava Kociana probíhá více než důstojnou formou, jeho odkaz je touto soutěží dále rozvíjen a ožíván. Jméno Jaroslava Kociana se skloňuje ve všech pádech.

Stopa zanechaná Jaroslavem Kocianem je velká. Dnes v této stopě stojíme my a tvoříme další otisk. Z hlediska kontinuity je úžasné, že ještě stále jsou mezi námi pamětníci Mistra Jaroslava Kociana, soutěž rovněž navštěvují někteří členové prvního pořadatelského štábu KHS.

Obrátíme-li list v knize KHS od pamětníků k novým mladým adeptům soutěže, kteří letos poprvé stanou na startu 57. ročníku KHS, co může být pro ně významnějšího než pocit, že i oni stojí nyní v dlouhé řadě dnes už renomovaných umělců, kteří prošli touto soutěží před nimi. Jsou to desítky slavných jmen houslistů, kteří ve svém uměleckém životopise uvádějí účast na KHS jako jednu z dosažených met.

Pro nás jako pro hostitele je důležité, abyste si všichni svůj pobyt v Ústí nad Orlicí pěkně uživali. KHS je svátek hudby, važme si každého výkonu, který zde zazní, vychutnávejme si i festivalové večerní koncerty. Právě tak si ale vychutnávejme naši vzájemnou sounáležitost. Sice možná někteří mladí houslisté mají pocit, že soutěží jakoby „mezi sebou“, doufejme, že spíše ale chápou soutěž jako měření svých vlastních sil a ocenění stupně rozvoje a připravenosti sebe sama. Limity své výkonnosti nosíme sami v sobě, za ty nikdo druhý nemůže. Proto mezi sebou na soutěži komunikujme, jsme tu jako jedna velká rodina. Rozhlížejme se proto kolem sebe, obdarováváme druhé úsměvem, užívejme si naše setkání, soutěž, festivalové koncerty, jarní přírodu, město... Ať žije 57. ročník KHS!

P.S.: Malá zajímavost na úvod soutěže: Co se týká skladatelského odkazu Mistra Jaroslava Kociana, kromě jeho houslových skladeb, které se objevují mezi povinnými skladbami na soutěži, je více než sympatické, že se po letech podařilo opět uvést na pódia další skladby. Jedná se o „Čtyři písně“ pro pěvecký sbor, které v rámci festivalu Kocianovo Ústí při pondělní vernisáži výstavy „Antonín Šimeček – žák Jaroslava Kociana“ zazpíval pěvecký sbor učitelek domácí ZUŠ Jaroslava Kociana Collegium Cantorum (zatím zazněly tři písně z tohoto cyklu – Oklamaná, Jabloňka a Hubičky).

Mirek Němec

57. ročník KHS finančně podporují:

Henry gril Ing. Milan Veselý
Cukrárna PUP
Květiny Rosa Jan Pírk
Herbert Kögler
Projekční kancelář Žižkov s.r.o.
KaJa Uno
Móda U zlatého Iva Marie Koštová
Drogerie Teta s.r.o.
Ing. Petr Šilar, senátor
Mgr. Jana Filipová, notářka
JUDr. Josef Filip, advokát
Mgr. Ondřej Filip, advokát
JUDr. Věra Rittichová, advokátka
MUDr. Jan Šašek
Kovo – Elektro s.r.o. Jiří Eliáš
Ing. Rudolf Jonák
Stapo spol. s r.o.
Hračky Renata Vaňová
MUDr. Zuzana Brádková
MUDr. Jan Brádka
Trafiky Ivana Snítlová
MUDr. Jitka Řezníčková
Ing. arch. Karel Blank
Ing. Jan Glatt
Histologická a cytologická laboratoř MUDr. Jan Nožička
Zlatnictví Salaba
MUDr. Hana Prchalová
MUDr. Antonín Svoboda
MUDr. Miroslav Blanař
MUDr. Soňa Gabalcová
Zlatnictví Tomáš Jurco
Knihkupectví Flétna
Galaxy Tour Miroslava Frimlová
Hotel Poprad Miroslava Frimlová
Boutique Fleur Jiřina Veverková
Čajovna Ludmila Barvínková
Střední škola uměleckoprůmyslová

PROGRAM SOUTĚŽE:

Středa 6. května 2015

9.00 Zahájení soutěže před budovou ZUŠ J. Kociana

9.30 losování 1. kola II. kategorie

10.00 1. kolo II. kategorie
(vyhlášení postupujících II. kategorie do 2. kola a losování 2. kola II. kategorie 30 minut po ukončení 1. kola)

14.00 losování 1. kola III. kategorie
14.30 1. kolo III. kategorie
(vyhlášení postupujících III. kategorie do 2. kola a losování 2. kola III. kategorie 30 minut po ukončení 1. kola)

19.30 Festivalový koncert

Čtvrtek 7. května 2015

9.00 soutěž I. kategorie (jednokolová)

(vyhlášení výsledků I. kategorie 30 minut po ukončení kategorie)
13.00 2. kolo II. kategorie
(vyhlášení výsledků II. kategorie 30 minut po ukončení kategorie)

16.00 losování 1. kola IV. kategorie
16.30 1. kolo IV. kategorie
(vyhlášení postupujících IV. kategorie do 2. kola a losování 2. kola IV. kategorie 30 minut po ukončení 1. kola)

19.30 Festivalový koncert

Milí mladí přátelé, vážení hosté...

Dovolte mi, abych Vás jménem realizačního týmu Kocianova Ústí 2015 srdečně přivítal na samém začátku 57. ročníku Kocianovy houslové soutěže.

Setkání houslového mládí z celého světa je jistě velikou poctou pro naše město i náš region, ale též důstojným vyjádřením krásného vztahu k našim kulturním tradicím a k interpretačnímu odkazu slavného ústeckého rodáka Mistra Jaroslava Kociana.

Soutěžní setkání téměř padesáti mladých houslových nadějí ze zemí Evropy, Asie i Ameriky vytvoří i letos neopakovatelnou atmosféru jarně rozkvetlého města Ústí nad Orlicí. Někteří mladí houslisté k nám přijíždějí opakovaně, mnozí poprvé, všichni však v nejlepší snaze předvést maximum ze svých schopností a přesvědčit uměleckou porotu o pravdivosti a kráse svého hudebního vyjadřování. Kocianova houslová soutěž se tak stala a zůstává důležitou součástí na cestě objevování obecně lidských možností, posouvání limitů a nikdy nekončícího hledání ideálu.

Vítáme naše milé hosty též na jubilejním X. ročníku hudebního festivalu Kocianovo Ústí, který dokázal propojit specializovanou houslovou soutěž s festivalovými koncerty a tím vytvořit v Ústí nad Orlicí krásný hudební svátek hodný odkazu Mistra Jaroslava Kociana. Osobně cítím velikou radost a zadostiučinění z tohoto malého jubilea, které dokazuje, že spolupráce Města Ústí nad Orlicí, Nadačního fondu Mistra Jaroslava Kociana, Klubcentra v Ústí nad Orlicí a Základní umělecké školy Jaroslava Kociana je úspěšná a přinesla své ovoce v podobě nádherného festivalu, který již má své pevné místo v kulturním kalendáři celého Pardubického kraje. Nesmírně si cením přátelství a spolupráce s Mistrem Jaroslavem Svěceným, který věnoval našemu městu a projektu nejenom své umělecké mistrovství, ale též svoje znalosti, organizační zkušenosti a v neposlední řadě i svoji uměleckou tvář a stal se tak nejenom ústeckým patriotem, ale i součástí Kocianova odkazu. Mé upřímné poděkování směřuje i k našim mecenášům, sponzorům a podporovatelům, kteří s námi dlouhodobě spolupracují. Díky nim rád nazývám náš projekt „Město sobě“.

Dámy a pánové, milí mladí, ještě jednou Vás srdečně vítám v Ústí nad Orlicí. Náš realizační tým udělá maximum pro Váš úspěšný a příjemný pobyt v našem městě!

Hodně štěstí Vám přeje

PaedDr. Jiří Tomášek, ředitel Kocianovy houslové soutěže

Město Ústí nad Orlicí již po padesáté sedmé otevírá svoji náruč mladým houslovým nadějím z celého světa. Jsme rádi, že ani v letošním roce se nesnížil zájem o tuto ojedinělou mezinárodní soutěž, která byla před více než padesáti lety založena pro ty nejmladší houslisty. Mám velikou radost, že v čele poroty je jeden z prvních vítězů Pavel Hůla a v porotě zasedají vedle věhlasných profesorů také laureáti Kocianovy houslové soutěže František Novotný, Jindřich Pazdera, Pavel Eret dvojnásobný laureát, či v současnosti jeden z našich nejlepších houslistů Pavel Šporcl.

Jsem přesvědčen, že letošní ročník je dobře připraven. Přeji všem soutěžícím krásný pobyt v našem městě, co největší úspěch v soutěži, abyste si z Kocianova města Ústí odváželi jen ty nejkrásnější vzpomínky a rádi se k nám vrátili. Návštěvníkům přeji vedle hlubokých zážitků z výkonů mladých houslistů také krásné zážitky ze šesti koncertů, které jsou pro Vás připraveny rámci jubilejního desátého ročníku hudebního festivalu Kocianovo Ústí, jenž probíhá souběžně s Kocianovou houslovou soutěží.

Věřím, že se Nadačnímu fondu Mistra Jaroslava Kociana bude v příštích letech i nadále dařit zajišťovat dostatek finančních prostředků pro zajištění soutěže i navzdory složitým ekonomickým podmínkám. Samozřejmě v tomto směru spoléháme zejména na desítky místních sponzorů, kteří našli k naší soutěži skutečně vřelý a srdečný vztah.

Vážený přítelé, pro mne je letošní ročník zvláštní tím, že jeho průběh budu bohužel sledovat z nemocničního lůžka. Budu Vám každý den držet palce, aby vše dopadlo dobře, ale díky současné technice a řadě přátel budu mít možnost soutěž sledovat takřka v přímém přenosu. Přeji 57. ročníku Kocianovy soutěže plný zdar!

Pavel Sedláček,
předseda Nadačního fondu Mistra Jaroslava Kociana

Ponechme “Kociance” její výjimečnost, zní z úst Pavla Hůly

Ústí n. O. – S Kocianovou houslovou soutěží, jejíž první tón zazní už ve středu dopoledne, je spojen jako málokdo jiný. V mladém věku se stal jejím dvojnásobným vítězem, v posledních letech naopak mladé vítěze osobně „korunuje“ z pozice předsedy odborné poroty. Pedagog, houslový virtuos a především sympatický člověk v každém ohledu nebude chybět v rodném městě Mistra Kociana ani letos. „Již mnohokrát jsem zdůraznil, že KHS je výjimečná soutěž,“ konstatuje Pavel Hůla krátce před začátkem Kocianova Ústí 2015, jehož součástí je kromě 57. ročníku soutěže také jubilejní desátý festival.

Pojďme na úvod zavzpomínat na loňskou soutěž. Laureátský titul putoval zásluhou Meng Jia Lin do Toronta a stačil na něj šestiminutový výkon, což mnohé překvapilo. V čem byla naturalizovaná Kanadanka výjimečná?

Byla opravdu skvělá, což jsem si ověřil ještě znova později na záznamu Koncertu vítězů, který vysílal Český rozhlas. Hrála opravdu jako hotová umělkyně.

Předpokládám, že si nenecháte ujít její koncert s Komorní filharmonií Pardubice. Je vystoupení laureátů s ročním odstupem určité vysvědčení, důkaz pokroku, který za tu dobu udělal?

Určitě na koncert zajdu. Vždy je zajímavé slyšet laureáta již po roce, v tomto věku totiž mladí houslisté dělají největší pokroky.

Odborná porota Kocianovy houslové soutěže neprošla nějakými zásadními obměnami, nové je pouze jméno pedagoga Pražské konzervatoře Jiřího Fišera. Mohl byste jej blíže představit?

Jirku znám jako výborného houslistu, byl dlouholetým členem Doležalova kvarteta. Pak se dal na pedagogickou dráhu, přiveřel do Ústí celou řadu skvělých houslistů a získal s nimi mnoho cen. A tak jsem si letos řekl, že by mohl také jednou zaujmout pozici na té druhé straně, tedy v porotě. On mé pozvání přijal, a tak se těším na společnou práci.

Chybí ale jméno Pavla Šporcla, není to pro „Kocianku“, minimálně v ohledu prezentace navenek, trochu škoda?

Určitě to škoda je, ale Pavel moji opětovnou nabídku na účast v porotě nepřijal.

„Startovní listina“ letošní soutěže obsahuje celkem 48 jmen. Prostudoval jste si obsazení jednotlivých kategorií, nebo před soutěží podobnou přípravu nepodstupujete?

Seznam účastníků jsem si prohlédl, ale v zásadě se nezajímám, kdo přijede nebo nepřijede.

Dá se už nyní odhadovat kvalita jednotlivých kategorií? Narážím na skutečnost, že mezi nejmenšími je šestnáct přihlášených, o dvě kategorie výš polovina, tedy výrazně méně.

Do nejmenší kategorie teď jezdí více houslistů. Je to zřejmé

tím, že jsme tuto kategorii udělali jednokolovou, což je pro nejmenší houslisty zajímavější. Každý si zahráje celý svůj připravený repertoár.

Může hrát na KHS roli něco, co bychom mohli pojmenovat jako zkušenost, znalost prostředí? Nebo stačí prostě přijet a dobře zahrát?

Jsou houslisté, kteří jezdí na „Kocianku“ každý rok, nezávisle na tom, zdali je to pro ně věkově výhodné. Myslím, že to je individuální záležitost. Každý chce samozřejmě hlavně hrát co nejlépe.

Je nějaký moment letošního Kocianova Ústí, na který se zvlášť těšíte, nebo pro Vás týden v Ústí bude především o náročné práci porotce?

Volného času mnoho nebude, ale vždy se těším na setkání se známými, ať už přímo z Ústí anebo s těmi, kteří na Kocianku každoročně přijíždějí.

V předešlých letech jste několikrát krátce před „Kociankou“ absolvoval japonské turné, letos máte kalendář podobně nabitý?

Byl jsem v nedávné době v Kanadě a USA, těsně před soutěží jsem se vrátil „pouze“ ze Španělska.

Od poslední soutěže jste se do Ústí podíval ještě jednou, a to v rámci koncertu k poctě prvního ředitele zdejší umělecké školy Antonína Šimečka. Jaké pocity ve Vás tato akce zanechala?

Jsem moc rád, že jsem si mohl při této příležitosti zahrát s Komorním orchestrem Jaroslava Kociana a Bohoušem Mimrou Bachův Koncert E dur. Ten jsem totiž hrál poprvé v roce 1968 právě pod taktovkou Antonína Šimečka se stejným orchestrem. A tak jsem zavzpomínal na skvělého muzikanta a člověka, který toho právě pro ústecký hudební život tolik vykonal.

Daří se Vám i nadále skloubit uměleckou činnost s pedagogickou na AMU? Takový „dvojboj“ je jistě náročný.

Já mám na AMU pouze poloviční úvazek, se studenty mám domluveny termíny někdy hodně dopředu, snažím se nikoho neošidit. Když je potřeba, učím i o víkendech nebo o svátcích.

pokračování na straně 6

